

vladimir nastić

Skitnice su stale kraj vešala
Poznaše ih po nosu i bradi
Uže im se vratom poigrava
A čekaju i žive u nadi

Milosti nema varaju vas čula
Opušteno telo ljuđa se na lancu
Eh taj život život ta od senki kula
Pohade kamen zatrpan u klanču

Poput žutog cveta vidim te u staklu
Meseče ubico tebe još ne globe
Mene su mnogi videli u paklu
Ti gledaj samoću ove male sobe

Večeri bele delio si svima
Kroz plot i vrbike išao si kradom
Svečano večeras naređujem psima
Neka na te laju kad budeš nad gradom

vladimir f. reinhofer

LICITACIJA

Dobuje kiša
O prozore moga srca
Dodite dok ga još ima
Dajem ga na licitaciju
Tko da više
Njegovo je

KUDA SVI ONI DANI

kuda svi oni dani, majku mu
božju kuda ću, oni puni
nadasve tamnih oblaka
oni ubi ga bože
i što da radim
dani tako dozlaboga isti
prodoše
vidi bogati! nisam ni primjetio

PROTIVIM TI SE

protivim ti se naoružani svijete
tvojim raketama, projektilima
tvojim smrtonosnim pečurkama
tvojem živim od danas do sutra
u strahu očekivane smrti
protivim ti se naoružani svijete
tvojim generalima i hladnom ratu
svim smicalicama i podmetaljkama
i klipovima pod nogu
i svim onim prijetnjama
KOME OBOJCI KOME OPANCI

riječ moje u glavi konzervirane
izliječete mi u sirovom stanju
kopiladi moja s efikom u zavadi
posustao, sad već u zasjedji čekam
hoće li riječ u čelo da me zgromi
ili po običaju (kurvinski) — s leđa

jedino sa sobom još polemiku vodim
kakav ću mrtvac biti ne boli me glava

ne boli me glava što se iza brda valja
već me bole uši u ovoj tmuši

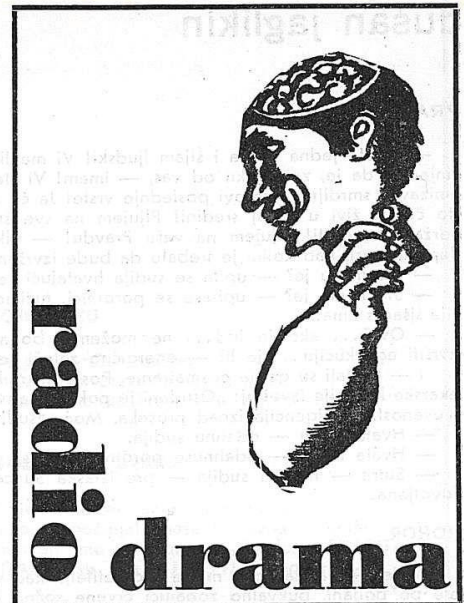
POLEMIKA

ILI NAJNIŽA RAZINA ILI HOKUS- POKUS

Naš časopis je u svom dvobroju 117/118 objavio pod naslovom Ideologija prećutkivanja polemiku koju su vodili Ištvan Bošnjak, Laslo Gerold i Laslo Vegel sa Šandonom Sabatkom o programskoj koncepciji Radio-Novog Sada. U napomeni redakcije, između ostalog, je rečeno: „Do raspleta ove diskusije očigledno još nije došlo. U svakom slučaju pokrenuta su pitanja koja su od izvanrednog značaja za razvoj kulture mađarske narodnosti u Jugoslaviji, a isto tako su značajna za ocenjivanje fizionomije i programa Radio-Novog Sada.

Nije nam stalo do toga da ocenjujemo na čiju će stranu diskusija prevagnuti, ako uopšte bude nastavljena. Bez ikakve tendencije donosimo najzanimljivija mesta iz spomenutih tekstova.”

U želji da nastavi razgovore o temama o kojima je polemika vođena, Redakcija donosi tekst Lasla Gerolda: „Na najnižoj razini: junaci, pisac, programska politika” iz Magyar Szó-a od 21. septembra 1968. godine, tekst Ivana Horovica i njegovo pismo Redakciji.

NA NAJNIŽOJ RAZINI:
JUNACI, PISAC,
PROGRAMSKA POLITIKA

Najnovija radio-drama Tomislava Ketiga „Rekorder i aligator” kazuje o pokušaju spasavanja braka koji je doživeo brodolom. Ketig je heroje svoje priče opisao u neosporno srećnim trenucima za pisca, kome su na raspolaganju stajale sve njihove greške, ljudske osobine i prirodne slabosti, jer je njihov život doplovio do sudbonosnih trenutaka. Osećajući specifičnost date situacije, Ketig pokušava da nađe srećan izlaz iz nje pomoću jedne bizarne zamisli. Prijatelj psiholog savetuje mužu da svoju ženu prevari na takav način da i ona sazna o tome. Tim može da izazove njenu ljubomoru. Njihov plan, međutim, propada, jer ženu više uopšte ne zanima šta joj radi muž. On pak — mada je bio izvanredan trkač na srednje staze — u krajnjem ogorčenju želi da potvrdi svoje sposobnosti, i bez priprema, u paklenom tempu trči na hiljadu petstotina metara, postiže izvrstan rezultat, ali mu srce ne može da izdrži veliki napor i otkazuje poslušnost.

To je beskrvna, čak i za parodiju malo jednostavna priča. To je verovatno osećao i sam pisac, jer je po svaku cenu nastojao da bude životvoran, veran, što mu se osvetilo. Porodične svade su, dođuše, do krajnosti iskrene, osećamo da autor nastoji da s njima stvori napetost, ali su i ovde prekomerno zaboravljeni tragovi ruku, pera pisca, pa u nagomilavanju atributa i u poplavi uzvišenih mudrosti porodično „bacanje noževa”, postaje izveštačeno, (Bonaparta atletske staze; osećanje mirisa znoja; onaj koji je preterano moralan gori je od onoga koji je nemoralan — to su samo tri slučajno izabrana primera od mnogih) šablonsko, i već na premijeri otrcano.

Opet se potvrdilo da uspeh radio-drame zavisi od teksta. Ova premijera, kao i nedavno održana premijera Pozorišnog radija, o kojoj nismo pisali samo zbog toga što je bila lažna i primitivna, nije dostigla čak ni nivo prosečnih radio-drama. Glumci i reditelj (Ištvan Varga) uzalud su se trudili da ovo beskrvno delo dočaraju zanimljivim i realnim. Od glumaca, Lajoš Lerinc nije osećao situaciju, u svakoj rečenici tražio je pravi glas svoje role, ali uzalud, ostao je izveštačen. Otilija Tušnek igrala je već daleko uspešnije, realnije. Eržebet Jordan mučila se sa formiranjem glasa, govorila je punim ustima. Hajnal Varadi je svojom kratkom ulogom privukla pažnju na sebe. Najbolju ulogu večeri ostvario je Janoš Nadgelert koji je igrao suzdržano, i zbog toga, iako to namera pisca nije tačno definisala, pred nama ocrtao jedan karakter.

(Magyar Szó, 21. IX 1968.)

Laslo GEROLD